

Sbírka zákonů

Československé socialistické republiky

Částka 37

Vydána dne 26. května 1964

Cena 40 hal.

O B S A H :

36. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Konzulární úmluvě mezi Československou socialistickou republikou a Vietnamskou demokratickou republikou

36

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 22. dubna 1964

**o Konzulární úmluvě mezi Československou socialistickou republikou
a Vietnamskou demokratickou republikou**

Dne 14. ledna 1963 byla v Hanoji podepsána Konzulární úmluva mezi Československou socialistickou republikou a Vietnamskou demokratickou republikou.

S Úmluvou vyslovilo Národní shromáždění souhlas dne 25. září 1963 a prezident republiky ji ra-

tifikoval dne 11. října 1963. Ratifikační listiny byly vyměněny v Praze dne 8. dubna 1964.

Podle svého článku 25 Úmluva nabyla platnosti dne 8. dubna 1964.

České znění Úmluvy se vyhlásuje současně.

David v. c.

KONZULÁRNÍ ÚMLUVA

mezi

Československou socialistickou republikou a Vietnamskou demokratickou republikou

Prezident Československé socialistické republiky a prezident Vietnamské demokratické republiky vedle snahou dále rozvíjet v souladu s přá-

ním a zájmy lidu obou států vzájemné vztahy a všestrannou spolupráci zejména na poli konzulárních stávků na základě zájmů people-to-people inter-

nacionalismu se rozhodli uzavřít tuto Konzulární úmluvu a za tím účelem jmenovali svými zmocněnci:

prezident Československé socialistické republiky

Ceňka Herolda

mimořádného a zplnomocněného velvyslance Československé socialistické republiky ve Vietnamské demokratické republice

prezident Vietnamské demokratické republiky Nguyen Co Thach a

náměstkyně ministra zahraničních věcí

Vietnamské demokratické republiky,

kteří vyměnivše si plné moci, jež shledali v pořádku a náležitě formě, se dohodli na těchto ustanoveních:

I. Zřízení konzulátů, vysílání a přijímání konzulů:

Článek 1

1. Každá ze smluvních stran může na území druhé smluvní strany zřídit generální konzuláty a konzuláty (dále jen konzuláty) a může jmenovat generální konzuly, konzuly a vicekonzuly (dále jen konzulové).

2. Místa, kde budou konzuláty zřízeny, a konzulární obvody budou určeny dohodou smluvních stran.

Článek 2

1. Stát vysílající požádá diplomatickou cestou přijímající stát o souhlas s osobou konzula předtím než ho vyšle, aby se ujal své funkce.

2. Diplomatická mise vysílajícího státu předá konzulský patent ministerstvu zahraničních věcí přijímajícího státu. V konzulském patentu bude označeno místo zřízení konzulátu a konzulární obvod, určené dohodou obou stran.

3. Konzul se ujme své funkce po udělení exequatur přijímajícím státem.

Článek 3

1. Při přechodné nepřítomnosti nebo jiné překážce bránící konzulovi vykonávat jeho činnost, při jeho odvolání nebo úmrtí může vysílající stát zmocnit člena diplomatického personálu své diplomatické mise, nebo odpovědného pracovníka onoho nebo jiného konzulátu k dočasnému řízení tohoto konzulátu. Jméno a funkce tohoto pracovníka budou předem oznámeny ministerstvu zahraničních věcí přijímajícího státu.

2. Pracovník, zmocněný k dočasnému řízení konzulátu požívá všech práv, výsad a výhod vyhrazených touto úmluvou konzulům.

II. Práva, imunity a výsady konzulů a pracovníků konzulátu:

Článek 4

Příslušné orgány přijímajícího státu poskytují konzulům a pracovníkům konzulátu při jejich služební činnosti potřebnou pomoc.

Článek 5

Konzulové a pracovníci konzulátu nepodléhají ve své služební činnosti pravomoci soudů a správních úřadů přijímajícího státu.

Článek 6

Ve věcech, které se netýkají jejich služební činnosti, jsou konzulové a pracovníci konzulátu povinni, byli-li o to požádáni, vydávat svědectví před orgány přijímajícího státu.

Jestliže konzulové a pracovníci konzulátu se z různých příčin nemohou dostavit, mohou vydat svědectví v místnostech konzulátu nebo ve svém bytě nebo mohou zastupovat tento orgánům písemnou výpověď.

Konzulové a pracovníci konzulátu mají právo odmítnout poskytnutí informací, týkajících se jejich služební činnosti.

Článek 7

1. Konzulární kanceláře jsou nedotknutelné. Úřady přijímajícího státu nemohou ve služebních místnostech konzulátů a v soukromém bytě konzula používat jakákoli donucovací opatření.

2. Archivy konzulátů jsou nedotknutelné. Archivy úředních spisů konzulátů nemohou obsahovat soukromé dokumenty.

3. Písemnosti a telegramy odesílané a přijímané konzuly v souvislosti s jejich úřední činností jsou nedotknutelné a nepodléhají kontrole.

4. Konzulové mohou používat šifry a diplomatické posty.

Článek 8

Konzulové mají právo na budovách konzulátu vyvěšovat znak vysílajícího státu a nápis s označením konzulátu. Na budovách konzulátu a na voze konzula může být vztyčována státní vlajka vysílajícího státu.

Článek 9

1. Konzulové a pracovníci konzulátu, pokud jsou občany vysílajícího státu, jsou osvobozeni od osobních a věcných plnění a od přímých daní.

2. Nemovitý majetek vysílajícího státu, určený k umístění konzulátů nebo k bydlení konzulů a pra-

covníků konzulátu, je osvobozen od daní a věcných plnění.

Článek 10

Zavazadla konzulů a předměty dovážené pro jejich potřebu, jakož i předměty dovážené pro potřebu konzulátů, jsou na základě vzájemnosti osvobozeny od celních poplatků ve stejném rozsahu, v jakém požívají osvobození diplomatické pracovníci a diplomatické mise.

Článek 11

Ustanovení článků 9 a 10 se vztahují též na manželky a nezletilé děti konzulů a pracovníků konzulátů, pokud s konzuly a pracovníky konzulátu žijí ve společné domácnosti, pokud jsou občany vysílajícího státu, a to v takovém rozsahu, který je určen pro rodinné příslušníky diplomatických pracovníků a personálu diplomatických misí vysílajícího státu.

III. Pravomoc konzulů:

Článek 12

Konzulové napomáhají rozvoji politických, hospodářských a kulturních styků obou států.

Článek 13

1. Konzulové mají právo hájit ve svém konzulárním obvodu zájmy a práva vysílajícího státu, jeho občanů a právnických osob.

2. Konzulové se mohou při své služební činnosti obracet přímo na příslušné orgány a instituce v konzulárním obvodu a žádat je o pomoc.

Článek 14

1. Konzulové jsou oprávněni zastupovat před soudy a jinými orgány přijímajícího státu bez zvláštní plné moci občany nebo právnické osoby státu vysílajícího, jestliže tito v důsledku nepřítomnosti nebo z jiných příčin nemohou včas chránit svá práva a zájmy.

2. Konzulární zastoupení skončí, převezme-li konzulem zastupovaná fyzická nebo právnická osoba ochranu svých práv a zájmů sama nebo jmenuje-li svého zmocněnce.

Článek 15

1. Konzulové mají právo vést evidenci občanů vysílajícího státu, zdržujících se trvale nebo dočasně v jejich konzulárním obvodu a těmto osobám potvrzovat státní příslušnost. Tímto ustanovením zůstává nedotčeno právo smluvních stran na úpravu registrace cizích státních příslušníků.

2. Konzulové mohou vydávat občanům vysílajícího státu pasy. Mohou udělovat visa ke vstupu do vysílajícího státu nebo výjezdu z něho.

Článek 16

Konzulové mají právo konat na konzulátech, ve vlastním bytě nebo v bytě občanů vysílajícího státu, jakož i na lodi nebo v letadle, které nesou vlajku vysílajícího státu nebo jeho jiné vysostné označení, pokud tomu nebrání právní předpisy vysílajícího státu, tyto úkony:

1. sepisovat, ověřovat a uschovávat závěti a listiny o jednostranných právních úkonech občanů vysílajícího státu;
2. přijímat, sepisovat nebo ověřovat písemná prohlášení občanů vysílajícího státu;
3. sepisovat nebo ověřovat listiny o právních úkonech mezi občany vysílajícího státu; nemohou však sepisovat nebo ověřovat listiny o právních úkonech, o zřízení nebo zcizení práv k budovám nebo k jiným nemovitostem, které jsou na území přijímajícího státu;
4. sepisovat nebo ověřovat listiny o právních úkonech mezi občany vysílajícího státu a občany přijímajícího státu, pokud se tyto právní úkony týkají výlučně zájmů na území vysílajícího státu nebo záležitostí, jež musí být provedeny na území vysílajícího státu, a pokud obsahy těchto listin neodporují právním předpisům některé ze smluvních stran;
5. ověřovat podpisy občanů vysílajícího státu na písemnostech všeho druhu, ověřovat opisy, překlady a výpisy písemností, pocházejících od orgánů, úředních osob nebo soukromých osob vysílajícího nebo přijímajícího státu; ověřovat podpisy a razítka orgánů nebo úředních osob vysílajícího nebo přijímajícího státu na listinách všeho druhu;
6. přijímat do úschovy peníze a cenné předměty občanů vysílajícího státu; nesmí však být narušeny právní předpisy přijímajícího státu;
7. provádět jiné úkony, k nimž jsou pověřeni konzulové vysílajícím státem, jestliže tyto úkony neporušují příslušné právní předpisy přijímajícího státu.

Článek 17

Konzulem v mezích jeho pravomoci sepsané, vydané nebo ověřené písemnosti nevyžadují ověření orgánů přijímajícího státu.

Článek 18

1. Před konzuly mohou být podle zákonů vysílajícího státu uzavírána manželství, jsou-li oba soubenci občany vysílajícího státu.

2. Konzulové mohou osvědčovat narození a úmrtí občanů vysílajícího státu.

3. Výše uvedená opatření však neruší povinnost přímo i nepřímou zúčastněných osob dodržovat příslušné právní předpisy přijímajícího státu.

Článek 19

Konzulové mají, pokud jsou zmocnění právními předpisy vysílajícího státu, právo ustanovit poručníka občanů vysílajícího státu. V těchto případech mohou konzulové vykonávat dozor nad poručenstvími.

Článek 20

Konzulové mohou poskytovat pomoc lodím vysílajícího státu, vstupovat ve styk s posádkou lodí a cestujícími, vydávat, potvrzovat a přezkoumávat lodní listiny, sepisovat protokoly o nákladu, účelu cesty a mimořádných událostech, urovnávat spory mezi velením a posádkou a vydávat a prodlužovat námořnické knížky a námořnické průkazy a provádět v nich změny a jiné záznamy.

Článek 21

Jestliže dojde k nehodě nebo k ztroskotání lodi vysílajícího státu, příslušné orgány přijímajícího státu oznámí toto a sdělí již učiněná opatření konzulům a poskytnou jim nezbytnou pomoc při opatřeních, která činí v souvislosti s nehodou lodí.

Článek 22

1. Konzulové mohou poskytovat pomoc letadlům vysílajícího státu. Konzulové se mohou obrá-

tit na příslušné orgány přijímajícího státu při poskytování pomoci členům posádky a cestujícím.

2. Při havárii nebo nehodě letadla vysílajícího státu mohou konzulové činit nebo požadovat opatření pro poskytnutí pomoci nebo k záchraně členů posádky a cestujících a pro ochranu a opravu letadla.

Článek 23

Konzulové mohou vybírat za úřední úkony poplatky podle právních předpisů vysílajícího státu.

IV. Závěrečná ustanovení

Článek 24

Ustanovení této Úmluvy o právech a povinnostech konzulů budou stejně uplatňována ve vztahu k pracovníkům diplomatických misí, pověřených vykonáváním konzulské funkce. Tím nejsou dotčeny diplomatické výsady a imunity těchto pracovníků.

Článek 25

Tato Úmluva bude ratifikována. Nabude účinnosti dnem výměny ratifikačních listin, která bude provedena v Praze.

Článek 26

Tato Úmluva se uzavírá na dobu pěti let. Zůstane v platnosti vždy dalších pět let, neobdrží-li jedna ze smluvních stran šest měsíců před uplynutím právě probíhajícího období písemné sdělení druhé smluvní strany o vypovězení Úmluvy.

Sepsáno v Hanoji dne 14. ledna 1983 ve dvojnásobném vyhotovení, každé v jazyce českém a vietnamském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Z plné moci
presidenta Československé socialistické
republiky

Herold v. r.

Z plné moci
presidenta Vietnamské demokratické
republiky

Thacha v. r.